

בעד רפי, ובשמונה וחצי - אספה רבתי באטרוד, שביקרחי בה לאחרונה ב-18 במאי.

נאלצתי פה לבארמדוע עוד אז הופעתי כחבר מפא"י ועכשיו כשליח רפי.

הכינותי מאמר ל"א לסדרה במדינת ישראל המחודשת.

8.9.65, יום ד'

הבוקר בקרני *Oden Muxle* סכתב ספר על *Rebirth of Israel*

בהוצאת סקריבנר ועכשיו שהוא רוצה לכתוב ספר שני. ביקר אחמול בשדה בוקר. רצה לשוחח עשרה רגעים על הנגב. אמרתי לו יש גם סיכויים גדולים לחקלאות, ביחוד לאחר שנצליח לזקק מי הים. אבל העיקר הוא תעשיה לשווקי אסיה ואפריקה מזרחית. אני מקווה שנישב שם 2 מיליונים. להלכה אפשר לישוב גם עשרה, אבל לא נשיג כל כך הרבה יהודים. הדברים שהוא ראה בנגב הם בגדר גם - אמרתי לו שלדעתי כל הסבע הוא, אבל מכיוון שאנחנו רגילים לו אין אנחנו חשים בפלא. הבטיח לשלוח לי ספרו. ביקש לשוחח רק 10 רגעים, ועמד בדבורו.

- בערב אספה בפ"ח. 7-8 אלפים נאספו ברחבה שעל יד בית העירייה. לפני דיברו 4

אנשי המקום, אני דברתי חצי שעה. אחר כך נחאספנו לשוחח חברים בבית

9.9.65, יום ה'

על המשמר פרסם הבוקר חשובתי לבכה ל"שאלות נוקבות", עכבו פרסום חשובתי עד

שבכה חכין חשובה. דברים נבובים כאלה כמעט שלא קראתי גם בעל המשמר.

בא אצלי שילד, יליד דנמרק, סוציולוג. נוסע בעוד שבוע לג'ון הומקינס

יוניברסיטי לשנה. הוא הסוציולוג השני (הראשון - בן עמי היסטוריון) שיוצא לשנה,

והיו יכולים להיות מועילים מאוד בבחירות. לדעתי רפ"י תקבל משגל מקורות חסידי

ב.ג. וקולות המחסימים. לרמי יש שני מוקדים: 1) ב.ג., 2) דורשי שיחוף וחמורה,

בעיקר שנוי שיטת הבחירות. חבל שהוא נוסע בשבוע הבא לג'ון הופקינס יוניברסיטי.

- בישיבת הממשלה ביום 28.10.56 אמרתי (בעמוד 32) "אינני יודע מה יהיה גורל סיני.

אנחנו מעוניינים קודם כל בחוף אילת ובמיצרים. אני יכל לתאר לי שיהיו כוחות כאלה

שיכריחו אותנו לעזוב - - יש אמריקה, יש רוסיה, יש או"ם, יש נהרו, יש אסיה ואפריקה,

ואני חושש מאמריקה יותר מכולם. אמריקה תכריח אותנו לצאת, אמריקה אינה צריכה לשלוח

צבא. אמריקה יכלה להגיד שהיא מפסיקה את היחסים הדיפלומטיים, מפסיקה את המגביה ואת

המלווה ועוד. היא תשב ותשקול מה יוחר חשוב לה - אנו או הערבים, שאנו נהיה אתה או

היא תהיה נגדנו. אינני יודע מה תחליט. אינני נותן בנדוניה את שני האיים. אבל שנסה

ישנה. אינני נותן דבר בנדוניה. - אינני יודע מה יהי הגורל סיני, איני יודע מה

יהיה גורל הצבא המצרי, נבריה אותו, נקח ממנו את הנשק, - איש אינו יכל לדעת מה יהיה

שם. אם יהיה שלום פסיבי אתנו - אני אקבל זאת. העיקר הוא חופש השיט. יש לנו אמנם יחס

אסוציאטיוני ליושבה, אבל אני מוכן לוותר על זאת. העיקר הוא שגם אם אנו לא נהיה שם

יהיה לנו חפש שיט. (בעמוד 33) "רצועת עזה היא מטרה אמברסינג". אנו מוכרחים

לקחת אותה. זה עומס בשבילנו. אילו הייתי מאמין בנס הייתי רוצה שחיבלע בים".

(בעמוד 41) "אני מניח שירדן וסוריה לא ייכנסו למערכה. אינני חושב שעיראק תיכנס.

אני חושב שאז העניין מצדנו ייגמר במשך שבוע ימים".

- - - -

- אה"צ כינסו בבית הבימה עובדי המדינה. דבר תחילה יצחק, אחריו פרס - באחי

לבית הבימה - בסוף דברי פרס. האולם היה חצוי ריק. ודווקא מפני שהצבור היה קטן

דיברתי קרוב לשתי שעות והסברתי סיבות ההסתאבות וסכנותיה.